

Het pleidooi van de drie professoren is niet nieuw. Nationaal en internationaal horen we dergelijke argumenten. Er zijn telkens voor- en tegenstanders.

Hun pleidooi vertrekt van een bekommernis met de maatschappelijke schade door cannabis. Dit is in een bekommernis die ik deel. De productie en de handel gaan gepaard met criminaliteit. De risico's van cannabisgebruik zijn zeer groot: cannabis is verslavend, kankerverwekkend, induceert psychoses, enzovoort. En deze risico's worden teveel gebanaliseerd.

En inderdaad, er blijft in ons land, zoals in de rest van de wereld, een aanbod en een vraag naar cannabis.

Maar betekent dit dat ons cannabisbeleid daarom mislukt is? Dat moeten we toch nuanceren.

Het Belgisch beleid is evenwichtig en maakt gebruik van wetenschappelijke evidentie. Druggebruik is een gezondheidsprobleem. We investeren in ons land daarom ook in preventie, vroegdetectie, vroeginterventie, schadebeperking, behandeling, en re-integratie. De druggebruiker wordt in de meeste gevallen doorverwezen naar de hulpverlening. Repressie ten aanzien van de gebruiker is een ultimum remedium. Repressie van de producenten en handelaars is daarnaast cruciaal.

Dit is dus een globale en evenwichtige aanpak die ook op Europees niveau wordt verdedigd.

Zijn alle pijlers van ons beleid voldoende ontwikkeld? Neen. Ik denk bijvoorbeeld dat er meer preventie nodig is, en ook een betere spreiding van het behandelingsaanbod. Hieraan werken is een opdracht voor de bevoegde overheden.

Maar het principe en de pijlers van ons drugsbeleid lijken mij, gegeven de actuele kennis, de juiste te zijn.

Maar ik sta open voor elke mogelijke verbetering. Daarom heb ik in mei reeds gezegd dat een grondige reflectie over de cannabisproblematiek in ons land gewenst is. De Algemene Cel Drugsbeleid heeft de voorbije maanden prioriteit gegeven aan het alcoholplan. In januari van volgend jaar zal de Algemene Cel Drugsbeleid de verdere stappen vastleggen en de analyse verderzetten wat de cannabisdiscussie betreft. Hierbij moeten alle mogelijke pistes onderzocht worden op basis van objectieve informatie.

Ik denk dat onder meer volgende vragen aan bod moeten komen :

- (a) wat zijn de verbeterpunten in ons cannabisbeleid op het vlak van een efficiënte aanpak van het aanbod en de vraag?
- (b) is er evidentie dat legalisering van cannabis de gezondheids- en maatschappelijke schade zou verminderen dan wel vermeerderen? en wat zijn eventuele randvoorwaarden?
- (c) is het haalbaar/wenselijk dat België een ander cannabisbeleid voert dan de omringende landen/overige EU-lidstaten?

- (d) hoe rijmt men de legalisering van cannabis met een ontrading van het gebruik ?
- (e) en tenslotte: zijn de argumenten voor een legalisering van cannabis van toepassing op andere illegale drugs ?

Dit zijn belangrijke vragen die dus in januari door de Algemene Cel Drugsbeleid zullen worden besproken.